

Oğlan ve Bahçe Kurbağası

Jane MEADOW

Oğlan ve Bahçe Kurbağası

Jane MEADOW

Parlak, güneşli bir sabah, Sam adında bir oğlan sarı yağmur çizmelerini giydi. Geniş hasır şapkasını kısa, dalgalı siyah saçlarına taktı. Sam bahçesini keşfetmeyi her şeyden çok severdi. Bugün gizli hazineler arıyordu. Yeşil bahçe eldivenlerini kaptı ve dışarı koştu; aralıklı dişleriyle gülümsemesi heyecandan iyice açılmıştı.

Sam'in bahçesinin tepesinin altında küçük, sessiz bir gölet vardı. Uzun otlar esintide sallanıyor, rengârenk çiçekler her yerde açıyordu. Sam suyun kenarına diz çöküp berrak, serin derinliklere baktı. Minik balıkların hızla yüzdüğünü, su böceklerinin suyun üzerinde kaydığını gördü. Ama bugün koyu kahverengi gözlerine yeni bir şey takıldı.

Tombul bir kurbağa nilüfer yaprağının üstünde oturuyordu; parlak bahar yeşili derisi güneşte parlıyordu. Sırtında koyu benekler vardı ve büyük altın gözleriyle Sam'i dikkatle izliyordu. Krem rengi karnı inip kalkıyordu. Sam şaşkınlıkla nefes aldı. "Merhaba, küçük kurbağa!" diye fısıldadı. Kurbağa yavaşça gözlerini kırptı, sanki onu bekliyormuş gibiydi.

Bahçe kurbağası nilüfer yaprağından pürüzsüz bir taşa atladı. Başını yana eğerek Sam'e uzun, parlak arka bacaklarını gösterdi. Sam onu korkutmamaya dikkat ederek yaklaştı. Kurbağa dost canlısı ve tetikte görünüyordu. "Nerede yaşıyorsun?" diye sordu Sam. Kurbağa göletin kenarı boyunca biraz zıpladı, sanki Sam'i arkasından gelmeye çağırıyordu.

Kurbağa Sam'i otların seyrek olduğu çamurlu bir yere götürdü. Sam oradaki suyun biraz bulanık göründüğünü fark etti. Kurbağa yumuşak, gıcırtilı bir ses çıkardı. Sam kaşlarını çatı. "Burası mı senin evin?" diye merak etti. Göletin kenarının çıplak olduğunu ve suyun olabileceği kadar temiz olmadığını gördü. Kurbağanın yaşamak için daha iyi bir yere ihtiyacı vardı.

Tam o sırada Sam'in annesi yanlarına geldi. Kırmızı bahçe önlüğünü giymiş, elinde bir mala taşıyordu. "Ne buldun?" diye sordu sevecen bir gülümsemeyle. Sam kurbağayı işaret etti. "Burada yaşıyor ama gölet dağınık görünüyor," dedi. Annesi başını salladı. "Kurbağaların temiz suya ve güvenli bitkilere ihtiyacı var," diye açıkladı. "Bahçemizin biyoçeşitliliği için önemliler."

"Biyoeeitlilik ne demek?" diye sordu Sam, hasır apkasını yana eėerek. Annesi yanına diz öktü. "Birok farklı canlı türü olması demek," dedi. "Kurbaėalar, iekler, böcekler ve kuşlar birbirlerine yardım eder. Ama kullandığımız bazı kimyasallar onlara zarar verebilir." Kulübedeki böcek ilacı şişesini işaret etti. "O sprey kurbaėaları hasta edebilir," dedi yumuşak bir sesle.

Sam'in koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Öyleyse onu kullanmayı bırakmalıyız!" dedi. Annesi gülümsedi. "Evet, bırakabiliriz," diye onayladı. "Ve bahçeyi kurbağalar ile diğer canlılar için daha dostça yapabiliriz." Sam kendini kararlı hissetti. Yeşil bahçe eldivenlerini giydi. "Hemen başlayalım!" dedi, aralıklı dişleriyle gülümsemesi geri dönerek. Kurbağa da onaylıyormuş gibi gıcırdadı.

Önce Sam ve annesi böcek ilacı şişesini sonsuza dek kaldırdılar. "Bir daha sprey yok," dedi Sam. Sonra ilk göletin yakınında küçük, sığ bir gölet kazdılar. Sam sarı yağmur çizmeleriyle çamuru düzleştirdi. Annesi ona göletin kenarını pürüzsüz taşlarla nasıl kaplayacağını gösterdi. "Kurbağaların içeri ve dışarı kolayca zıplayabilmesi gerekir," dedi.

Sonra göletin kenarına yumuşak yeşil bitkiler diktiler. Sam hasır şapkasını geriye itti ve eldivenli elleriyle küçük çukurlar kazdı. Eğrelti otları, yosun ve uzun sazlar eklediler. "Bunlar kurbağalara saklanacak yer verir," diye açıkladı annesi. Sam başını salladı. Bahçe kurbağasının yeni yapraklar arasında mutlulukla zıpladığını şimdiden hayal edebiliyordu.

Bütün öğleden sonra Sam çok çalıştı. Küçük kovalarla su taşıdı ve toprağı bastırdı. Mavi kısa kollu gömleğı çamurla beneklendi ama aldırmadı. Barınak için küçük bir taş yığını ekledi. "Kurbağalar burada dinlenebilir," dedi. Güneş batmaya başladı ve bahçeyi sıcak, altın bir ışıkla boyadı. Sam işiyle gurur duydu.

Ertesi sabah Sam sarı çizmeleriyle dışarı koştu. Yeni gölete parmak uçlarında yaklaştı. Önce hiçbir şey görmedi. Sonra tanıdık, parlak yeşil bir kafa sudan çıktı. Bahçe kurbağası pürüzsüz bir taşın üstünde oturuyor, neşeli görünüyordu. Altın gözleri Sam'e bakıp kırptı. "Hoşuna gitti!" diye fısıldadı Sam. Kurbağa yüksek sesle gıcırdadı, sanki teşekkür ediyordu.

Sam yaklaşıp suda kıpırdayan minik şekiller gördü. İribaşlar! Yuvarlak koyu gövdeleri ve küçük kuyrukları vardı, neşeyle yüzüyorlardı. "Bebekler!" diye şaşkınlıkla nefes aldı Sam. Annesi yanına geldi ve gülümsedi. "Göletin onlar için mükemmel," dedi. "İribaşların kurbağa olup büyümek için temiz suya ihtiyacı var." Sam'in yüzü aydınlandı, çilleri kırıştı. Yeni bir yaşamın başlamasına yardım etmişti.

Sonraki birkaç gün boyunca daha çok canlı geldi. Yusufçuklar göletin üzerinde vızıldayarak uçtu, kanatları parıldıyordu. Kuşlar sığ suda sıçradı. Arılar yeni çiçeklerin etrafında vızıldadı. Sam nilüfer yapraklarında oturan üç kurbağa daha saydı. "Ne çok arkadaş!" diye sevindi. Annesi, "İşte biyoçeşitlilik böyle çalışır. Sağlıklı bir yaşam alanı herkese yardım eder," dedi.

Sam göletin yanında sessizce oturup iribaşların kıpırdanışını izledi. Bahçe kurbağası yanındaki taşta oturdu. Sam küçük bir değişikliğin ne büyük fark yarattığını düşündü. Böcek ilacı kullanmayı bırakmış ve güvenli bir yuva hazırlamıştı. Şimdi kurbağalar, iribaşlar ve böcekler hep birlikte mutlu yaşıyordu. "Yardım ettiğim için mutluyum," dedi Sam yumuşak bir sesle. Kurbağa altın gözlerini kırptı.

O günden sonra Sam bahçesine baktı. Bir daha asla zararlı spreyle kullanmadı. Daha çok bitki ekledi ve göleti temiz tuttu. Hasır şapkası ve sarı çizmeleri artık tanıdık görüntüler oldu. Ve her bahar yeni kurbağalar ve iribaşlar ortaya çıktı. Sam, küçük bir çocuğun bile doğanın gelişmesine yardım edebileceğini öğrendi. Bahçesinin canlandığını izlerken aralıklı dişleriyle gülümsemesi iyice genişledi.